

Ja no en són 2 milions, o sí?

El conseller Farreres afirmava el mes passat a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent que l'ocupació plena pot ser un fet al Principat en els pròxims vuit anys. Les dades d'agost facilitades per l'INEM han situat l'atur català en el 8,8% de la població en edat de treballar, mentre que a les Balears baixava fins al 6,2%. A més, els contractes fixos s'han triplicat des de l'entrada en vigor de la reforma laboral. El conseller d'Economia, Artur Mas, deia la setmana passada en un diari, mig de debò mig en broma, que qui no tingui feina en trobarà una. L'optimisme potser està justificat, tot i que l'excepció sigui un altre cop el País Valencià, on l'agost els desocupats han tornat a augmentar en més de dos mil i la taxa dobla la balear—algun dia caldrà analitzar per què economies tan similars arrosseguen nivells d'atur tan diferents—. Però el que no té raó de ser és el triomfalisme amb què ha rebut les últimes dades el PP. I és que en l'equip econòmic del govern central cada vegada estan més convençuts que són uns genis. No entenen perquè la resta de governs europeus no els imiten, ni que n'hi hagi que promoguin plans de xoc contra l'atur. Enlloc es creen tants llocs de treball com aquí, asseguren. I això que encara no està en marxa el nou Pla Plurianual d'ocupació”, aprovat el divendres passat. Afirment que l'única recepta per crear ocupació, com per incentivar el creixement i curar qualsevol altre mal de l'economia, consisteix a reduir el pes de l'estat i liberalitzar tots els sectors que calgui. Si els sindicats reclamen accions concretes i els titllen d'apàtics, ells fan veure que no ho senten. Per què, si les profecies que fan, a més, es compleixen? I si no els creuen, tenen proves: van dir que l'atur baixaria per sota dels dos milions de persones al conjunt de l'estat i ho han aconseguit. De moment, al govern Aznar, en matèria econòmica, totes les gallines li ponen, i són les gallines dels ous d'or. El mateix president no ha desaprofitat l'ocasió per posar-se personalment la medalla. I, fins i tot, hi ha qui s'ha atrevit a afirmar que l'atur s'acosta ja als nivells alemanys. Però potser això ja és massa. Confonent els termes s'acaben veient miracles on

no n'hi ha. És cert que l'atur registrat a l'estat s'ha situat en el 12,3%, i que a Alemanya la taxa d'aturats és només un punt per sota. Però no és el mateix. Homologar aquestes xifres seria un disbarat. No és el mateix comptar els aturats que han tingut la moral d'anar a inscriure's a l'INEM, que preguntar a la gent si té feina o no. Mentre que a la major part d'Europa s'ha optat per la segona opció, dels Pirineus cap avall els polítics amb responsabilitats de govern de totes menes i latituds ja fa anys que prefereixen referir-se a les dades extreïtes de les llistes de

l'INEM, segurament perquè mostren xifres menys escandaloses. L'EPA, l'enquesta de població activa, que és la que utilitza Eurostat, l'oficina estadística europea, per comparar nivells d'atur entre països, dibuixa un panorama molt diferent. L'última EPA trimestral, referida al juny, parlava d'un 28% de la població activa parada. Més del doble. Possiblement, les crítiques a l'enquesta estan plenament justificades. És evident que als enquestadors els costa molt menys trobar a casa les persones que no treballen que les que tenen feina. Sobretot si els qui fan les enquestes són funcionaris amb un horari rígid. També ho és, d'evident, que hi ha molta gent que realment no busca feina, però que es considera parada: mestresses de casa, estudiants... O aquells que no es-

TONI CANÍS

“En l'equip econòmic del govern central cada vegada estan més convençuts que són uns genis. No entenen perquè la resta de governs europeus no els imiten.”

tan disposats a acceptar qualsevol feina que els ofereixin. Així, segons la mateixa EPA, només el 28% dels aturats estaria disposat a canviar de lloc de residència per trobar una feina. I un 33% no acceptaria treballar en una categoria inferior a l'esperada. I, finalment, no cal oblidar l'economia submergida, gent que treballa més o menys, a casa o fora, però sense constar enlloc. Però, d'aquí a rebutjar d'entrada l'EPA hi ha un camí que alguns recorren massa sovint de manera interessada. És més, les dades que té Hisenda sobre la gent que declara rendiments del treball personal -dades mantingudes en un absolut secret, per cert— sembla que s'acostarien més a les de l'EPA que no a les de l'INEM. I segons aquesta enquesta, als Països Catalans “som” 800.000 aturats mentre no es demostrï el contrari. De manera que tampoc cal donar falses esperances. ■